

افتتاح تنها زمین چمن محله خاتم الانبیا(ص) موجب کاهش آسیب های اجتماعی شده است

مایه دلخوشی پسران دارالعلم

۱۰

مکان نما

فهیمة شهری | محله خاتم الانبیا(ص) که سرانه ورزشی پایینی دارد و تاکنون هیچ زمین چمن طبیعی یا مصنوعی ای در آن نبوده، دوسه هفته است که صاحب زمین چمن مصنوعی شده است. این زمین در مدرسه متوسطه اول دارالعلم در خیابان امام زمان (عج) قرار دارد و از زمان افتتاحش تاکنون بیش از ششصد دانش آموز در آن دویده و مسابقه داده اند. فراتر از شادی و نشاطی که این زمین به ارمغان آورده، یک نکته چشمگیر وجود دارد: به اذعان مدیر و والدین، بعد از افتتاح زمین، درگیری و دعواهای بچه ها کمتر شده است!

● دیگر روی آسفالت زمین نمی خوریم

همین که نزدیک زمین چمن دبیرستان دارالعلم می شوم می خواهم از آن عکس بگیرم، دانش آموزان دورم جمع می شوند و بدون اینکه بدانند این عکس برای چه و کجاست، با هزار ذوق و شوق چند نفری

با هم صحبت می کنند: «خانم خیلی خوب شده، ببینید خط کشی و دروازه هم دارد. دیگر روی آسفالت زمین نمی خوریم. خانم تیم ما دارد مسابقه هارامی برد. خانم تیم ما هم زنگ آخر مسابقه دارد. خانم... خانم...»

این قدر هیاهویشان زیاد است که بعضی صحبت هایشان را نمی شنوم. از آن هائی خواهم یکی یکی صحبت کنند اما چند ثانیه بعد، باز چند نفری از زمین چمنشان تعریف می کنند. حسام کوهستانی فنس های زمین را نشانمان می دهد و می گوید: خانم ببینید خودمان رنگش کردیم. امیرعلی، محمد حسین، رضا، ارسلان و محمد هم کمک کردند. الان هم مواظبیم که خراب نشود. رضا کریمی که پایه نهم درس می خواند، ادامه می دهد: سال های قبل که زمین چمن نداشتیم، مدام زمین می خوردیم و آسیب می دیدیم اما الان شرایط خیلی خوب شده است. در مدرسه و بین کلاس ها مسابقه فوتسال داریم و معلم ها هم داوری می کنند. خیلی خوب شده. عالی است.

● کاهش دعاواها و آسیب های بدنی دانش آموزان

سراغ مدیر مدرسه که می رویم بیش از هر چیز، تأکیدش بر کاهش دعاواها و آسیب های بدنی دانش آموزان است و می گوید: از وقتی این زمین چمن افتتاح شده است، بچه ها آرام تر شده اند. میزان دعاواها و جنب و جوش های آسیب زای آن ها کمتر شده. همچنین مصدومیت های

بدنی شان کاهش یافته است.

منصور عباس زاده ادامه می دهد: در همه ساعات آموزشی، زمین در اختیار دانش آموزان است. زنگ های ورزش در آن بازی می کنند و علاوه بر این، مسابقات بین کلاسی برایشان گذاشته ایم که خیلی پر شور در آن شرکت می کنند.

به گفته او این زمین ۷۷۰ متر است که ۷۴۰ متر آن چمن شده و اعتباراتش از طریق آموزش و پرورش و انجمن اولیا و مربیان تأمین شده است.

● زمین را در اختیار دیگر جوانان هم قرار می دهیم

عباس زاده یک خبر خوب هم دارد و می گوید: چون در محله خاتم الانبیا(ص) زمین چمن دیگری نیست، بنا داریم بعد از زمان آموزشی، با مجوز آموزش و پرورش، آن را در اختیار دیگر جوانان و مردم محل قرار دهیم.

الهام حیدری که مادر یکی از دانش آموزان مدرسه است، به ذوق و شوق پسرش برای آمدن به مدرسه اشاره می کند و می گوید: از وقتی این زمین افتتاح شده، محمد جواد، اشتیاق بیشتری برای آمدن به مدرسه دارد، به خصوص روزهایی که ورزش دارند، از شب قبلش چشم انتظار است که زود تر به مدرسه بیاید.

نرگس تبریزی که مادر دیگری است، ادامه می دهد: قبل از این، پسر من به زمین چمن دسترسی نداشت. بعضی باشگاه های خصوصی در محله های دیگر هستند که هزینه شان زیاد است. بچه های این محل معمولاً روی زمین های آسفالت و خاکی بازی می کنند اما من اجازه نمی دادم پسر من به آنجا برود. او که از افتتاح زمین چمن در مدرسه خیلی راضی است، می گوید: کاش به آزمایشگاه مدرسه هم رسیدگی و آن را تجهیز کنند.

حمید آقا و مهدیه خانم

در روز شهادت حضرت زهرا(س) فامیل را دور هم جمع می کنند

۹

۳۰ سال پای یک نذر

راه تجربه

رضار یاحی | در روزهای سرد و آرام پاییز امسال، خانه یکی از اهالی محله آب و برق، گرم تر از همیشه است. سی سالی می شود که در روز شهادت حضرت زهرا(س) حال و هوای این خانه رنگ و بوی دیگری به خودش می گیرد. سال ۷۴ بود که حمید آقا، نعیمی از تربت حیدریه به مشهد آمد. او از همان سال اول به این فکر افتاد که به شکرانه هم جواری با امام رضا(ع)، یک روز در سال، همسایه ها و خانواده را دور هم جمع کند. روضه ای بخواند و از آن ها پذیرایی کند. اما چه روزی؟

این سؤال آن قدر در ذهنش چرخید تا اینکه یک جواب روشن در دلش نشست: روز شهادت حضرت زهرا(س). چون به قول خودش او مادر مؤمنان است و اهل بیت(ع) از برپایی روضه در چنین روزی خشنود می شوند.

● قد کشیدن در خانواده مذهبی

نذری حمید آقا و همسرش، مهدیه خانم، سال ها پیش با یک دیگر آش رشته شروع شد. آش ساده ای که از سر صبح روز شهادت حضرت زهرا(س) روی اجاق قل می زد و بخارش تاداریست میم پراز انگور که برای کل حیاط سقفی سبز شده بود، می رسید. هر دو خانواده های مقیدی داشتند که محب اهل بیت(ع) به ویژه حضرت زهرا(س) بودند. نذری پزان خاندان نشان برای مراسم

اهل بیت(ع)، سالیان درازی برپا بوده و حالا سی سالی می شود که خودشان کار روضه داری و نذری پزان اهل بیت(ع) را دست گرفته اند.

حمید آقا تعریف می کند: هیچ وقت روضه چهارشنبه های اول ماه در زندگی پدرم از قلم نمی افتاد. فقط آن نبود: خدایا مرز به هر بهانه ای همسایه ها را صدا می زد و در خانه، روضه ای برگزار می کرد. من هم در همان خانواده بود که ارادت به اهل بیت(ع) را موختم و سعی کردم پا جای پای پدرم بگذارم.

● این حال خوب را با چیزی عوض نمی کنم

نذری حمید آقا و مهدیه خانم با یک کاسه آش شروع شد. بعد ها با شله زرد از مهمان ها پذیرایی می کردند و حالا گاهی هم عدس پلو و چلو مرغ می دهند. به جیبشان نگاه می کنند، هر چه در توانشان باشد، برای پذیرایی از مهمانان ائمه(ع) دریغ نمی کنند. از نظر آن ها پذیرایی، بهانه ای است برای اینکه با همسایه ها و خانواده دور هم جمع شوند و در روز شهادت حضرت زهرا(س) عزاداری کنند.

مهدیه خانم می گوید: من کنار هم بودن خانواده را خیلی دوست دارم، چه آن روزهایی که آش و شله زرد درست می کردیم و چه حالا. از روز قبلش کوچک و بزرگ فامیل دور هم جمع می شوند و هرکاری

از دستشان بر بیاید، انجام می دهند. در بین اقوام، دوسه مداح هم داریم که حین تهیه غذا و پخت و پز، برای حضرت فاطمه(س) مداحی می کنند و من این حال خوب را با چیزی عوض نمی کنم.

● تا پای جان برای مجلس حضرت زهرا(س)

دختران مهدیه خانم همیشه در مراسم و روضه هایی که برپا می کنند، حضور دارند و نمی گذارند آب در دل مادرشان ب خورد. گاهی به حاج خانم می گویند: «مامان! شما دیگر سست بالاست؛ نیاید پای دیگر بایستی یا این همه زحمت برای خودت درست کنی.» ولی پاسخ حاج خانم به آن ها این است: «برای مجلس حضرت زهرا(س) تا پای جان هستم. حتی اگر در حالتی باشم که چهار دست و پا بخواهم راه بروم، باز هم روضه حضرت زهرا(س) را برگزار می کنم.»

خواسته حاج خانم از حضرت زهرا(س) همیشه ظهور آقا امام زمان(عج) است. می گوید: وقتی آقایان بیاید، دیگر آرامش داریم. نگران جوان هایمان نیستیم و می دانیم دنیا امنیت دارد و جوان هایمان از مسائل این روزها در امان می مانند.